

РЕШЕНИЕ

№ 975

гр. Бургас, 20.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на двадесет и девети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Симеон С. Михов

при участието на секретаря Стойка Д. Вълкова
като разглежда докладваното от Симеон С. Михов Гражданско дело №
20212100100737 по описа за 2021 година

Делото е образувано по повод искова молба от С. Ж. У. с ЕГН ***** от гр. С. В., община Н., област Б., ул. Ц. С. № *, чрез пълномощник адв. Атанас Тасков, със съдебен адрес: гр. Бургас, ул. „Сливница“ № 31, ет.1 против К. Н. Г. с ЕГН *****, с адрес: гр. Н., област Б., ул. „Е.“ № *, вх. *, ап. *, със съдебен адрес за призоваване: гр. Бургас 8000, ул. „Александровска“ № 91, ет.1, да бъде осъдена да заплати сумата от 31 952.55 лв., представляваща неоснователно получени суми по изпълнително дело № 20167050401080 по описа на ЧСИ Илко Бакалов с район на действие ОС-Бургас, ведно със законната лихва за забава върху претендираната сума считано от датата на предявяване на иска до окончателното плащане. Претендират се и направените по делото съдебни и деловодни разноски.

Ищецът твърди, че с ответницата били страни по гр.д. № 582/2008г. по описа на РС - Несебър, образувано след прекратен брак помежду им. Предмет на делбеното производство били недвижими имоти - етажи от сградата на източен и сградата на западен близък, както и магазин, находящи се в гр. С.В., както и движими вещи - лек автомобил и обзавеждане и оборудване към делбените недвижими имоти. На основание чл. 344 ал. 2 от ГПК, с Решение № 15/ 14.01.2013 година по гр.д. № 582/2008г. по описа на РС - Несебър за допускане на делбата, ищецът бил осъден да заплаща на ответницата месечно обезщетение в размер на 2 579,17 лв., считано от датата на това решение - 14.01.2013г., до приключване на делото с влязъл в сила съдебен акт. Това решение било потвърдено от Окръжен съд - Бургас с решение № 1-74/ 17.06.2013г. постановено по въззивно гр. дело № 750/2013г. Вследствие на това, в полза на ответницата бил издаден изпълнителен лист и било образувано

изпълнително дело № 20167050401080 по описа на ЧСИ Илко Бакалов. Между страните възникнали редица допълнителни спорове. Първият от тях бил във връзка с това, за кои вещи се дължи присъденото обезщетение. Въз основа на допуснато тълкуване на Решение № 15/ 14.01.2013 година по гр. д. № 582/2008г. по описа на Районен съд - гр. Несебър, ищецът дължал обезщетение за ползване само за конкретно описаните източен и западен близнак до приключване на делбата. Също така въз основа на влязло в сила Определение № 1553/ 06.08.2018г., постановено по гр.д. № 1214/2018г. по описа на ОС - Бургас (приключило с решение в сила от 02.06.2020г.), съдът приел, че претендираното от ответницата обезщетение за лишаване от ползване се дължало от ищеца за периода от 14.01.2013г. до 22.11.2015 година. Самото решение по извършване на делбата било влязло в сила, но за отделните части от диспозитива това е станало по различно време: за лекия автомобил „Тойота“ на 24.12.2016г.; - за отхвърлените претенции по сметки на 07.10.2017г.; - по присъдените суми за съдебни такси, дължими от К.Г. на 28.02.2017г.; - в останалата част е влязло в сила на 21.11.2015г., за което се позовава на издаденото удостоверение № 3507/ 16.11.2017г. от РС-Несебър. Това пораждало спор между настоящите по делото страни, за кой точно период се дължи обезщетението. Според С.У. това е периодът между 14.01.2013 г. (датата на съдебното решение по първата фаза на делбата) и 21.11.2015г. (датата на ликвидиране на съсобствеността върху недвижимите имоти с влизане в сила на решението по извършване на делбата). Причината е, че останалите спорни въпроси нямат общо със същинският въпрос за прекратяване на съсобствеността върху вещите.

Ответницата обаче настоявала, че присъдените по чл.344 ал.2 от ГПК обезщетения се дължат и за периода от 22.11.2015 - 07.10.2017г. (датата на приключване на делото с влязло в сила решение), равняващ се на 22 месеца и 15 дни и формиращи сумата от общо 58 031.33 лв. Ищецът поискал от ЧСИ Илко Бакалов да определи дълга към 22.11.2015г., но с издаденото удостоверение му било отговорено, че не е компетентен да го направи, но и изпълнителното производство не било прекратено, въпреки установеното, че С.У. е внесъл сума, която покрива дължимото по издадения изпълнителен лист до 21.11.2015г. По така възникналия спор за сумата от 58 031.33 лв., ищецът подал искова молба и било образувано гр.д.№ 1080/21г. по описа на ОС-Бургас.

От издадено от ЧСИ удостоверение било видно, че част от недължимите 58 031.33 лв. са били вече преведени в полза на К.Г., като сумата е 31 952.55 лв., с която същата се е обогатила без основание. Поради гореизложеното за ищеца се пораждал правен интерес от предявяване на настоящия иск.

Ответницата е депозирала писмен отговор, с който оспорва допустимостта и основателността на предявените при условията на евентуалност искове. Счита, че ищецът няма правен интерес от водене на настоящото дело, тъй като спорът следвало да се реши в изпълнителното производство. По същество счита, че следваше да се съобрази обстоятелството, че по изп.д.№ 20177050401080 (вероятно има предвид № 20167050401080) по описа на ЧСИ И.Бакалов са били присъединени други претенции на ответницата по повод издаден в нейна полза изп.лист по гр.д.№ 933/2016г. по описа на РС-Несебър и е било

присъединено и изп.д.№ 20177050401077 отново за задължения на С.У. към К.Г.. Освен това, на основание чл.458 от ГПК е била присъединена и държавата чрез НАП, която е получила немалка част от постъпилите суми.

Не било вярно и че ответницата продължавала да извършва изпълнителни действия, въпреки издадената обезпечителна заповед № 237/ 14.08.2018г. по гр.д.№ 1214/2018г. по описа на ОС-Бургас. Извършваните след тази дата изпълнителни действия са били с цел събиране на суми по присъединени по делото задължения, които нямали нищо общо с издадения на 03.07.2016г. по гр.д.№ 1582/2008г. по описа на РС-Несебър изпълнителен лист. Дори от издаденото то ЧСИ удостоверение ставало ясно, че ищецът дължи общо 71 266.98 лв. към 20.10.2020г. К.Г. твърди, че всички суми е получила на основание редовни изпълнителни титули.

Накрая ответницата прави възражение за погасено по давност вземане по отношение на претенцията, а при условията на евентуалност и възражение за прихващане с дължими суми по присъединеното изп.д.№ 2017050401080 по описа на ЧСИ Ил.Бакалов.

В съдебно заседание ищцовата страна чрез процесуалния си представител поддържа предявения иск и счита, че като основателен и доказан следва да бъде уважен в пълен размер. В подкрепа ангажира основна и допълнителна съдебно – икономическа експертиза. Аргументи изложи в писмена защита.

Пълномощникът на ответницата счита, че искът е недоказан и следва да бъде отхвърлен, тъй като дори и да е основателен, К.Г. разполага с вземания в по-голям размер, с което следва да се извърши прихващане. Също ангажира основна и допълнителна съдебно – икономическа експертиза. Защитната си теза разви в писмени бележки.

Съдът след преценка на събраните по делото доказателства и като съобрази закона, приема за установено от фактическа и правна страна следното.

Исковата молба е допустима, като предявена пред надлежния съд според чл.105 и чл.104 т.4 от ГПК. Въпросът за допустимостта на исковите беше разгледан в постановеното определение № 992/24.08.2021г. и към настоящия момент промяна в становището на съда не е настъпила.

Предявените искове са с правно основание чл.55 ал.1, предл.първо и чл.86 ал.1 от ЗЗД.

С решение № 15/14.01.2013 г. г., постановеното по гр. д. № 582/2008 г. на Районен съд Несебър между страните в настоящото производство е допуснато извършването на съдебна делба на недвижими имоти, представляващи - апартамент, находящ се в гр. Н. и дворно място в гр. С. В., ведно с построените в него западен близък от двуетажна жилищна сграда-близък и източен близък - семеен пансион на четири етажа, както и на движими вещи. Със същото решение ищецът С. У. е осъден да заплаща на ответницата К. Г. месечно обезщетение в размер на 2 579,17 лева, считано от постановяване на решението до приключване на делото с влязъл в сила съдебен акт. Така постановеното решение е

потвърдено с решение № I-74/17.06.2013 г., по в.гр.д. № 750/2013 г. на Окръжен съд Бургас. Във връзка с посочените постановени съдебни актове, на 03.07.2013 г. в полза на К. Г. е издаден изпълнителен лист, по силата на който С. Ж. У. е осъден да ☐ заплаща месечно обезщетение в размер на 2 579,17 лева, считано от 14.01.2013 г. до приключване на гр.д. № 582/2008 г. по описа на Районен Съд Несебър с влязъл в сила акт. Въз основа на издадения ☐ изпълнителен лист, ответницата в настоящото производство е инициирала изпълнително производство, за което било образувано изпълнително дело № 20167050401080 по описа на ЧСИ Илко Бакалов с рег. № 705 в КЧСИ.

С решение № 155 от 26.10.2015 г., постановено по гр.д. № 582/2008 г. по описа на Районен Съд Несебър е извършена делбата между страните, допусната с решение № 15/14.01.2013 г. г., постановеното по същото дело, като съдът се е произнесъл и по предявените от страните сметки. Решението е било ожалвано частично, за което е постановено Решение № III-137/ 29.11.2016 г. по в.гр.д. № 165/2016 г. на Окръжен съд - Бургас, допълнено с Решение № III-27/ 18.01.2017 г. на същия съд. С решение № III-175/ 26.02.2018 г. по в.гр.д. № 165/2016 г. на Окръжен съд - Бургас, съдът е отхвърлил молба на ищеца за тълкуване на Решение № III-137/ 29.11.2016 г. по в.гр.д. № 165/2016 г. по описа на съда.

Видно от доказателствата по делото, на 08.12.2017 г. ищецът подал молба до Районен съд - Несебър, с която поискал тълкуване на постановеното от последния решение № 15/ 14.01.2013 г. г. по гр. д. № 582/2008 г. по описа на съда, относно това, дали постановените с него привремени мерки касаят обезщетение за ползването само на делбените недвижими имоти или и за ползването на движимите вещи, както и какво следва да се разбира под израза „приключване на делото с влязъл в сила съдебен акт“. С определение № 18 от 11.01.2018 г., съдът е постановил тълкуване на диспозитива на посоченото решение, като е уточнил, че привременните мерки за месечно обезщетение в размер на 2 579,17 лева в полза на К. Г. касаят лишаване от ползването на съсобствените недвижими имоти – западен близък от двуетажна жилищна сграда – близък и източен близък – семеен пансион на 4 етажа, а изразът „приключване на делото с влязъл в сила съдебен акт“ следва да се тълкува като до окончателно извършване на делбата. Определението на първоинстанционния съд е потвърдено с определение № 471/ 14.03.2018 г. по гр.д. № 211/2018 г. на Окръжен съд Бургас. От представеното по делото съдебно удостоверение изх. № 3507/ 16.11.2017 г. на Районен съд Несебър е видно, че решение № 155 от 26.10.2015 г., постановено по гр.д. № 582/2008 г. по описа на съда, е влязло в сила по различно време за отделните негови чести, като по отношение на извършването на делбата върху делбените недвижими имоти (за част, от които се постановените привремени мерки), решението е влязло в сила на 21.11.2015 г.

С. У. е подал искова молба против К. Г., за приемане на установено, че ищеца не дължи на ответницата сумата от 58 031.33 лв. като претендирано от последната месечно обезщетение от по 2579.17 лв. за ползване на недвижими имоти, считано от 22.11.2015 до 07.10.2017г., по изпълнително дело № 20167050401080 по описа на ЧСИ Илко Бакалов с

район на действие ОС-Бургас, за което е било образувано гр. д. № 1214/2018 г. по описа на Окръжен съд - Бургас. На 14.08.2018 г., в производството по посеченото дело, Окръжен съд - Бургас е издал обезпечителна заповед, с която е допуснал обезпечение на предявения иск, чрез налагане на обезпечителна мярка: спиране на изпълнението по изпълнително дело № 20167050401080 по описа на ЧСИ Илко Бакалов с район на действие ОС-Бургас, по отношение на търсените от К. Г. на основание изпълнителен лист издаден на 03.07.2013 г. по гр.д. № 1582/2008 г. по описа на РС – Несебър суми, до размера на 58 031,33 лева. С решение № 198/ 31.05.2019 г. по гр. д. № 1214/2018 г. на ОС-Бургас, съдът е приел за установено, че ищецът С. Ж. У. не дължи на ответницата К. Н. Г. вземания по изпълнително дело № 20167050401080 по описа на ЧСИ Илко Бакалов, рег. № 705 на КЧСИ, с район на действие Окръжен съд - Бургас, а именно: сумата от 58 031.33, представляваща месечно обезщетение в размер на 2579.17 лв. за периода от 22.11.2015 до 07.10.2017г. Решението е потвърдено с решение № 94/ 08.11.2019 г. по в.гр.д. № 276/2019 на Апелативен съд Бургас и не е допуснато до касационно обжалване с определение № 598/ 02.07.2020 г. по гр.д. № 1261/2020 г. на ВКС.

От разпореждане от 12.10.2020 г., постановено по изпълнително дело № 20167050401080 и удостоверение изх. № 6120/ 22.10.2020 г. на ЧСИ Илко Бакалов е видно, че към изпълнителното производство е присъединен изпълнителен лист издаден по гр.д. № 923/2016 от РС-Несебър, по който взыскател е ответницата К. Н. Г., а длъжник ищеца С. Ж. У., за събиране на следните суми: главница 5 500 лв, ведно със законната лихва считано от 16.04.2008г. до окончателното изплащане: главница 810 лв. ведно със законната лихва считано от 16.04.2008г. до окончателното изплащане на сумата; 513,92 лв. разноси в исковото производство. Към същото изпълнително производство, по силата на удостоверение по чл. 456 от ГПК, е присъединено и вземане по изп. дело 20177050401077, образувано въз основа на Изпълнителен лист издаден по гр.д. № 165/2016 от РС-Несебър на 04.12.2017г. с взыскател К. Н. Г. и длъжник С. Ж. У., за сумата от 59 707,50 лв., ведно със законната лихва върху сумата, считано от 07.10.2017г. до окончателното плащане. От удостоверение изх. № 6120/ 22.10.2020 г. на съдебния изпълнител е видно още, че на 02.03.2018 г. въз основа на удостоверение по чл. 191 ДОПК и на основание чл. 458 ГПК - присъединен взыскател е и НАП, за сумата от 6 192.67 лв., като към 22.10.2020г. всички суми към НАП са изцяло платени. С горепосоченото разпореждане от 12.10.2020 г., съдебният изпълнител е разпоредил, че оставащата за събиране сума по изпълнителен лист по гр.д. № 165/2016г. от РС-Несебър на 04.12.2017г. с взыскател К. Г. в размер на 26 078.78 лв., по която е постановено спиране на изпълнителните действия, въз основа на Обезпечителна заповед № 237, издадена на 14.08.2018г. на основание чл. 389 и сл. ГПК, по гр.д.№ 1214/2018г., по описа на ОС-Бургас, е недължима, поради което вземането по изпълнителен лист издаден по гр.д. № 165/2016 от РС-Несебър на 04.12.2017г. е напълно погасено. Указано е, че разликата в размер на 31 952.55 лева - между установената за недължима сума в размер на 58 031.33 лв и оставащата за събиране сума по изпълнителния лист 26 078.78 лв., е изплатена на взыскателя преди представяне на Обезпечителна заповед № 237, издадена на 14.08.2018г. на осн. чл. 389 и сл. ГПК по гр.д.№ 1214/2018г. по описа на

ОС-Бургас. От така направените изявления на ЧСИ е видно, че същият счита за погасено вземане, за което не е издадена обезпечителната заповед от 14.08.2018г., тъй като последната касае вземанията по изпълнителен лист, издаден на 03.07.2013 г. по гр.д. № 1582/2008 г. по описа на РС – Несебър, а не изпълнителен лист издаден по гр.д. № 165/2016 от РС-Несебър на 04.12.2017г. От посоченото разпореждане не може да бъде установено, кое задължение с коя сума е погасено. Съгласно представеното удостоверение изх. № 6120/ 22.10.2020 г. на ЧСИ Илко Бакалов, последният с Разпореждане с изх. № 5765/ 14.08.2018г., на основание издадената обезпечителна заповед № 237/ 14.08.2018 г. по гр. д. № 1214/2018 г. на ОС-Бургас за спиране на изпълнителното по издадения изпълнителен лист от 03.07.2016 г. по гр. д. № 1582/2008 г. на ОС-Бургас до размера на 58 031,33 лева, е спрял изпълнението по този изпълнителен лист, до размера на дължимия, неизплатен остатък, който според ЧСИ към 14.08.2020г. е бил 26 078.78 лв. тъй като е приел, че месечното обезщетение в размер от 2 597,17 лева се дължи за периода от 14.01.2013 до 07.10.2017 г. В удостоверението е посочено, че разликата в размер на 31 952.55 лева - между установената за недължима сума в размер на 58 031.33 лв и оставащата за събиране сума по изпълнителния лист 26 078.78 лв., е изплатена на вискателя. Посочено е още, какви плащания са постъпили в изпълнителното производство от длъжника и от трети лица, както и какви погашения на дължими задължения са направени с тях в изпълнителното производство.

За установяване на обстоятелството, каква част от признатите от съда за недължими 58 031,33 лева са получени от ответницата, по делото е назначена съдебно – счетоводна експертиза (л.103-105). Вещото лице П. Б. дава заключение, че общата сума, която ищецът е заплатил лично или чрез трети лица по изпълнително дело № 20167050401080 на ЧСИ И. Бакалов, е 159 166,21 лева. От тази сума погасената главница по изпълнителен лист от 03.07.2016 г. е 113 747,96 лева. Експертът е установил, че първоначално посоченият изпълнителен лист е бил заведен към ДСИ РС-Несебър и по него има отделно събрана сума в размер на 4 260,92 лева, от които със сумата от 4004,92 лева е погасена главница и така общо заплатената от ищеца сума по главницата по изпълнителен лист от 03.07.2016 г. е 117 752,88 лева. Установено е от вещото лице, че ищецът следва да заплати главница по изпълнителен лист от 03.07.2016 г. за периода от 14.01.2013 до 22.11.2015 г. в размер на 88 379,55 лева, поради което частта която е заплатена на ответницата от недължимите □ 58 031,33 лева е в размер на 29 373,33 лева. Съдът кредитира заключението на вещото лице относно размера на надплатената на ответницата сума по изпълнителен лист от 03.07.2016 г., тъй като същото е пълно, обосновано, не страда от вътрешни противоречия и отразява всички плащания по посочения изпълнителен лист, след направен от експерта анализ на плащанията.

Във връзка с исканията и твърденията на страните са допуснати допълнителни въпроси към експертизата. Вещото лице Р. Л. е установило задълженията на ищеца С. У. по изпълнително дело № 20167050401080 на ЧСИ И. Бакалов. Съгласно заключението (л.144-150), ищецът има задължение по изпълнителен лист издаден по гр.д. № 923/2016 г. от РС-

Несебър на 09.10.2017 г. в общ размер на 16 322,58 лева, като по този изпълнителен лист няма разпределени плащания. Налице е задължение на ищеца и по изпълнителен лист, издаден на 04.12.2017 г. в общ размер на 51 335,51 лева. Съдът не кредитира заключението на вещото лице Р. Л. в частта му, с която е установено, че по изпълнителен лист от 03.07.2016 г. има надсъбрана и изплатена на вискателя сума в размер на 31 952,55 лева, тъй като в съдебно заседание вещото лице заявява, че посочената сума е от удостоверение, издадено от съдебния изпълнител, а не от направен от нея анализ на извършените плащания.

Изложеното обосновава извода, че ответницата е получила сумата от 29 373,33 лева, представляваща част от недължимите □ 58 031,33 лева, представляващи месечно обезщетение в размер на 2 579,17 лева за периода от 22.11.2015 г. до 07.10.2017 г., установени с влязло в сила решение № 198/ 31.05.2019 г., постановено по гр.д. № 1214/2018 г. по описа на Окръжен съд - Бургас. Не се установява от събраните по делото доказателства, ответницата да е получила сума, представляваща разликата между получените от нея 29 373,33 лева до претендираните 31 952,55 лева.

Неоснователно е възражението на ответницата за погасяване по давност на процесното вземане на ищеца. Видно от представените по делото доказателства, определението на ВКС, с което не е допуснато до касационно обжалване въззивно решение по гр.д. № 276/2019 г. на Апелативен съд - Бургас, с което е потвърдено решение № 198/ 31.05.2019 г. по гр.д. № 1214/2018 г. на Окръжен съд - Бургас, е постановено на 02.07.2020 г. Исковата молба по настоящото производство е подадена на 05.05.2021 г. От друга страна следва да се отбележи, че най – старото постъпило плащане по изпълнително дело № 20167050401080 на ЧСИ И. Бакалов е на 15.02.2017 г. При това положение, претендираното в настоящото производство вземане от ищеца не е погасено по давност.

Ответницата е направила и възражение при условията на евентуалност, за прихващане на исковата претенция със задълженията на ищеца към ответницата по изпълнително дело № 20167050401080 на ЧСИ И. Бакалов. Съгласно чл. 103 ЗЗД, когато две лица си дължат взаимно, всяко едно от тях може да прихване вземането си срещу своето задължение. Прихващането е способ за погасяване на две насрещни задължения до размера на по – малкото от тях. В случая ответницата твърди, че има насрещно вземане към ищеца, с което да бъде извършено прихващането, а именно вземания по изпълнителни листи: от 09.10.2017 г. и от 04.12.2017 г. От приетото по делото допълнително заключение по съдебно – счетоводната експертиза е видно, че задълженията на ищеца към ответницата са: по изпълнителен лист от 09.10.2017 г. в общ размер на 16 322,58 лева и по изпълнителен лист от 09.10.2017 г. в общ размер на 51 335,51 лева. Ищецът не е оспорил съществуването на задълженията му към ответницата по посочените изпълнителни листи, нито заключението на вещото лице. От изложеното е видно, че страните по делото имат насрещни изискуеми и ликвидни вземания и е направено изявление за прихващане до размера на по - малкото от тях. Прихващането на насрещните вземания на страните е породило своя ефект от момента, в който е можело да бъде извършено прихващане. Предвид изложеното, вземанията на ищеца към ответницата по отношение на претендираната в настоящото

производство надплатена сума по изпълнителен лист от 03.07.2016 г. са погасени и К. Г. не дължи заплащане на С. У. сумата от 31 952,55 лева, с част от които (29 373,33 лева) е извършено прихващане, а останалата част е недължима, тъй като не е получена от ответницата. Предвид тези доводи, съдът приема, че вземанията на страните по претендираните от ищеца надплатени в изпълнително производство № 20167050401080 на ЧСИ И. Бакалов суми в размер на 29 373,33 лева по изпълнителен лист от 03.07.2016 г. са погасени поради прихващане с вземанията на ответницата по изпълнителни листи от 09.10.2017 г. и от 04.12.2017 г., предявени в същото изпълнително производство. При това положение, предявеният иск за осъждане на ответницата да заплати на ищеца сумата от 31 952,55 лева следва да бъде отхвърлен.

С оглед отхвърлянето на иска за главницата, неоснователни са и исковете с правно основание чл.86 от ЗЗД за присъждане на дължима законна лихва, считано от завеждане на исковата молба.

Предвид отхвърлянето на исковете, на основание чл.78 ал.3 от ГПК, С. Ж. У. следва да заплати в полза на К. Н. Г. направените по делото разноски в размер на 100 лв. заплатен депозит за вещо лице. Приложен списък по чл. 80 от ГПК с други разноски от ответната страна не беше представен.

Мотивиран от горното и на основание чл.55 ал.1 и чл.86 от ЗЗД, Бургаският окръжен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от С. Ж. У. с ЕГН ***** от гр. С. В., община Н., област Б., ул. Ц. С. № *, чрез пълномощник адв. Атанас Тасков, със съдебен адрес: гр. Бургас, ул. „Сливница“ № 31, ет.1 искове **против** К. Н. Г. с ЕГН *****, с адрес: гр. Н., област Б., ул. „Е.“ № *, вх.*, ап.*, със съдебен адрес за призоваване: гр.Бургас 8000, ул. „Александровска“ № 91, ет.1, да бъде осъдена да му заплати сумата от 31 952.55 (тридесет и една хиляди деветстотин петдесет и два лв. петдесет и пет ст.), представляваща неоснователно получени суми по образувано изпълнително дело № 20167050401080 по описа на ЧСИ Илко Бакалов с район на действие ОС-Бургас, по изпълнителен лист от 03.07.2016 г., ведно със законната лихва за забава върху претендираната сума считано от датата на предявяване на иска до окончателното плащане, поради извършено прихващане на сумата от 29 373,33 (двадесет и девет хиляди триста седемдесет и три лв. тридесет и три ст.) платена по изпълнителен лист от 03.07.2016 г., със сумите дължими по изпълнителни листи от 09.10.2017 г. и от 04.12.2017 г., всички предявени по изпълнително дело № 20167050401080 по описа на ЧСИ Илко Бакалов, както и поради неоснователност на претенция за разликата до претендираните 31 952.55 лв.

ОСЪЖДА С. Ж. У. с ЕГН ***** от гр. С. В., община Н., област Б., ул. Ц. С. № *, чрез пълномощник адв. Атанас Тасков, със съдебен адрес: гр. Бургас, ул. „Сливница“ № 31, ет.1 да заплати в **полза** на К. Н. Г. с ЕГН *****, с адрес: гр. Н.,

област Б., ул. „Е.“ № *, вх. *, ап. * сумата от 100 (сто) лв. направени по делото разноси.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Апелативен съд – Бургас в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Бургас: _____